

Política d'immigració

“TOT DRET IMPLICA UN DEURE ACOMPLERT”

IDEES FONAMENTALS

- L'estat té el dret i la responsabilitat de decidir si admet l'entrada d'estrangers i en quines condicions i nombre.
- L'acceptació d'immigrants no pot sobrepassar mai la capacitat d'integració del nostre poble, ni tampoc els límits sensats de capacitat màxima de població que el nostre territori pot mantenir. Contràriament al que sovint se'ns vol fer creure, la nostra societat no necessita cap percentatge d'immigrants. Un model econòmic basat en la immigració és inqüestionablement insostenible, i nacionalment suïcida.
- El nostre estat no obligarà mai ningú a venir. Per tant, l'immigrant ve per iniciativa pròpia, sigui per voluntat o forçat per unes circumstàncies de les quals l'estat català no n'és responsable directe. En conseqüència, l'immigrant haurà d'acceptar necessàriament les nostres normes de vida i haurà de demostrar una voluntat d'integració al país que li ofereix acolliment.
- Ningú no és esclau de l'estat català. Qualsevol persona, independentment de la seva nacionalitat, pot anar-se'n quan vulgui si així ho desitja.
- Les normes que regulin la immigració es guiaran pels principis anteriors i pel respecte a tots els pobles del món. Amb aquest darrer punt volem dir que l'autèntic ajut a la resta de pobles no consisteix en permetre que un molt petit percentatge d'estrangers tingui l'oportunitat de guanyar-se la vida lluny de la seva terra, sinó que caldria aconseguir que aquests pobles trobin la seva pròpia manera de prosperar per tal que ningú no es vegi forçat a haver d'emigrar.

PROPOSTES CONCRETES

1. Es crearà un organisme oficial que establirà anualment quines són les necessitats que el país no pot cobrir amb la seva població, i determinarà el perfil d'habilitats i coneixements de les persones a qui es donarà la possibilitat d'optar a un visat de treball.
2. L'entrada de persones al nostre país estarà regulada i sotmesa a la concessió d'un visat de treball, d'estudi, de residència, etc., que establirà clarament els deures i els drets dels immigrants i que tindrà una validesa temporal, amb possibilitat de renovació segons les necessitats del país i condicionada al compliment dels deures que s'hi detallen.
3. La recent gran arribada d'immigrants extracomunitaris ha estat exageradament massiva, i promoguda per les forces polítiques espanyolistes, amb la intenció de corcar encara més la difícil situació del poble català quan encara no havíem aconseguit integrar la totalitat, ni de

bon tros, de l'anterior onada immigratòria d'origen espanyol que va arribar durant el franquisme. A les notícies sempre ens mostren els subsaharians que arriben amb penes i treballs, mig ofegats, a les costes canàries o andaluses, però a Catalunya tenim un percentatge altíssim d'immigrants llatinoamericans, i aquests, que parlen castellà, han vingut amb avió. Per això, i especialment en els moments de crisi i atur creixent actual, és imprescindible tancar les portes a l'arribada indiscriminada de més immigrants.

4. S'evitarà la formació de guetos, i es farà tot allò que calgui per afavorir una integració ràpida i fàcil. Per tant, caldrà assegurar-se que els nacionals no posen pals a les rodes (per exemple, parlant-los en castellà) als immigrants que compleixin la seva part del tracte. Caldrà ser molt rigorós a l'hora de tallar qualsevol brot de xenofòbia.
5. El possible acolliment de comunitats perseguides per estats opressors té unes característiques especials, i haurà de ser convenientment estudiada i valorada segons cada cas.
6. Aquells immigrants que vulguin quedar-se, hauran de demostrar la seva voluntat d'integració, començant per superar una prova de coneixement de la nostra història i de coneixement i ús de la nostra llengua. Fins que no hagin complert aquest requisit no podran demanar el reagrupament familiar, si hi tinguessin dret, i tampoc la nacionalitat.
7. No s'acceptaran immigrants amb antecedents criminals. Tampoc no s'acollirà ningú d'aquells països que netegen l'historial penal del ciutadà una vegada complerta la pena, donada la dificultat que comporta poder valorar cada aspirant en aquests casos. Tot immigrant que cometi algun delictes considerat greu, o que cometi delictes menors reiteradament, serà repatriat.
8. Les nostres lleis hauran de ser un paradigma de justícia, però sense caure en la pusillanimitat. No es permetrà mai que un immigrant tingui preferència davant d'un nacional, com passa ara massa sovint en determinats àmbits. En cas que calgui triar, en igualtat de condicions, tindrà preferència el nacional.
9. Es crearan vincles d'ajut al desenvolupament dels països que ho sol·licitin. Aquests ajuts no representaran un enviament de fons amb destinació incerta sinó que consistiran en col·laboracions a nivell universitari, fórmules imaginatives com ara intercanvis de formació per als estrangers a canvi d'estada de vacances dels nacionals, etc. L'objectiu sempre serà formar persones estrangeres per capacitar-les per a poder guiar la seva pàtria cap on considerin oportú. Es prioritzaran aquells països que demostrin un respecte pels drets humans i la convivència pacífica i respectuosa de tots els pobles.
10. Naturalment, hi haurà llibertat de culte i pensament. Igualment, qualsevol immigrant pot organitzar activitats tradicionals de la seva terra d'origen. En qualsevol cas, aquestes activitats no seran promogudes ni subvencionades pel govern català, ni seran admeses en cas que contravinguin les nostres normes o representin un conflicte social justificat i insalvable.
11. És del tot impossible, i absurd, fer lleis i altres normatives que s'ajustin a totes les religions existents i a totes les que qualsevol persona pugui fundar en el futur. En un estat laic com serà el català, les normes s'establiran seguint exclusivament la raó, no pas la religió. Per posar un exemple, els menjadors de les escoles públiques decidiran els seus menús a partir de criteris exclusivament dietètics i gastronòmics.
12. En cap cas s'acceptaran pràctiques o confessions religioses que suposin una vulneració dels drets fonamentals de la persona o que llurs activitats o aplicació siguin contràries a dret i als usos i costums de l'estat. En aquests casos, l'estat tindrà potestat per adoptar i aplicar les mesures oportunes per tal d'evitar o punir, si cal penalment, aquestes pràctiques.
13. L'estat català, d'acord amb el principi constitucional de laïcitat, no preveu la cessió de sòl públic per a la construcció d'edificis on s'hi esdevinguin activitats de caire religiós, ni a escala municipal ni nacional.